Ahir zamanın dehşetli cereyanları

Samsun Vezirköprü'den Nahit Yaşar: "Üstad Hazretleri, ahir zamanın din aleyhindeki dehşetli cereyanlarının zuhur ettiği zamanda, bu cereyanlara siyaset yoluyla galebe edilemeyeceğini söylüyor. Bunu açıklar mısınız?"

AHİR ZAMANIN DEHŞETLİ CEREYANLARI

Yaklaşık iki yüz yıldır giderek artan bir şiddetle fasıldan fasıla ahir zamanı yaşıyoruz. Bu dönemde zuhur etmiş bulunan din aleyhindeki dehşetli cereyanlar âlem-i İslam'ın hemen her yerinde taşları yerinden oynatmıştır. Din ve iman hakikatleri yerine, medeniyet-i sefihe kuralları Müslüman'ın evine, ocağına, geleneğine, göreneğine, şöyle ya da böyle girmiştir. Din kardeşliği yerini kavmiyetçilik ve kabilecilik almış, Kur'ân'a ve dine bağlılık sarsılmıştır. Bu dinî musibetler haliyle İslamcı himmetleri harekete geçirmiştir. Bu eşyanın tabiatı gereğidir. Müslüman âlemi boş değildir elbet!

Fakat ehil bir rehber olmadan harekete geçen himmetler, kanayan yaraya yanlış tedavi uygulamış; yara kapanacağı yerde azmıştır.

Bu gün âlem-i İslam'da kapanmayan, gittikçe açılan ve dünyaya İslamafobi olarak yansıyan yaranın nedeni işte budur!

Mevdudi'den, Hasan el-Benna'ya, Seyyid Kutup'tan Ali Şeriati'ye -Allah hepsine rahmet eylesin- çağdaş âlimlerin hemen hepsi irtidat boyutunda gördükleri problemin çözümünü, din adına siyaset yapmakta ve iktidara gelmekte bulmuşlardır.

OYSA PROBLEM, İMAN ZAAFIDIR

Bediüzzaman Said Nursi ise problemin irtidat değil, iman zaafı olduğunu tespit ederek siyaseti öncelemenin yanlış olduğunu, din adına siyasetin tarafgirlikten, fitneden, tefrikadan ve gizli servislere yem olmaktan başka bir işe yaramayacağını, iman hizmetine acilen ihtiyaç olduğunu yüz yıldan beri bağrı yanarak âlem-i İslam'a haykırıyor. Ve Kur'ân'ın semasından gelen Risale-i Nur ile reçeteyi de sunuyor.

Ne var ki Suudi Arabistan'da Vehhabilik, Pakistan'da Cemaat-i İslami, Mısır'da İhvan-ı Müslimin, İran'da Humeynî rejimi, Afganistan'da Taliban Hareketi, Libya'da Kaddafî sistemi, Türkiye'de Milli Görüş patentli partiler çareyi din adına siyaset yapmakta bulmuşlardır.

Bu siyasi yapıların çoğu –hatta hemen hepsi- iktidara da gelmişlerdir.

İKTİDAR NE GETİRMİŞTİR?

Peki, sormazlar mı; sonra ne olmuştur? Din adına yapılan siyaseti iktidara taşıyan ülkeler el birliği yapmışlar, birlik beraberlik kurmuşlar, İslam kardeşliğini başarmışlar, iman zaafını ortadan kaldırmışlar, insanlarını inkâr-ı Uluhiyet fikrinden ve batı emperyalizminden kurtarmışlar, halklarına asr-ı saadet huzuru yaşatmışlar, ittihad-ı İslam yolunda güzel adımlar atmışlar mı?

Yok!

Barışta, kardeşlikte, iktisatta, yardımlaşmada, fakir ülkelere kol kanat germede, irşatta, İslam'ın dünya ülkelerine tebliğinde örnek çalışmalar yapmışlar mı?

Hayır!

Sanatta, sanayide, fende, ilimde, teknolojide dünya lideri olmuşlar mı?

Olmamışlar!

Bu siyasi yapılanmalar ne getirmiş?

Mezhep ihtilafları, tefrikalar, lüks hayat, istibdat, kan, kavga, husumet!

YENİ ASYA -İNŞALLAH- SÖYLEMEYE DEVAM EDECEKTİR

İşte Bediüzzaman Said Nursi'nin asrın başından beri haykıra geldiği ve sesini duyuramadığı meselelerden birisi budur: Din adına siyasetle din hizmeti ya-pı-la-maz! Çıkmaz sokaktır! Ecnebi plânlarına alet olmaktır! Avrupa'nın oyununa gelmektir! İsrail'in ekmeğine yağ sürmektir. Mukaddes dinine de, mukaddes davana da çamur sıçratmaktır! İsrail çocuk kanı dökerken, ihtilaf çıkarmak ve Müslüman'ı Müslüman'a düşman yapmaktır.

Bunu Yeni Asya söylüyor diye yemediği taş kalmıyor!

Yeni Asya'cı kardeşim; çok çalışalım!

Yeni Asya'yı herkes okusun da, Üstadımızın sesini soluğunu duymayan kalmasın! Taş atanlara Hazret-i İsa (as) üslubuyla mukabele edelim; başımızı eğerek taştan korunup, dua edelim! Çünkü onlar bizim kardeşlerimiz.

Ne yapalım; doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlarmış!

Efendim; Yeni Asya nefesi oldukça –inşallah- söylemeye devam edecektir.